



SZEF

URZĘDU DO SPRAW KOMBATANTÓW
I OSÓB REPRESJONOWANYCH

DECYZJA

Szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych

z dnia 9 maja 2019 r. Nr DSE2-K0971-FT593-4/19

Na podstawie art. 117 ust. 4 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 6 „a” ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku *o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych* (tekst jedn. Dz. U. z 2016 roku, poz. 887 z późn. zm.), art. 22 z ustawy z dnia 24 stycznia 1991 roku *o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego* (tekst jedn. Dz. U. z 2018 roku, poz. 276) w sprawie, w której Stroną jest:

Pan Zbigniew Sarata

zam. ul. Lanciego 9B 02-792 Warszawa

Potwierdzam, że strona pozostawała bez pracy z powodów represji politycznych w okresach od 15 kwietnia 1980 r. do 31 maja 1980 r. oraz od 4 listopada 1982 r. do 27 grudnia 1982 r.

UZASADNIENIE

Strona wystąpiła do Szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych z wnioskiem o potwierdzenie na podstawie art. 6 ust. 2 pkt 6 „a” ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku *o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych* (tekst jedn. Dz. U. z 2016 roku, poz. 887, z późn. zm.), że pozostawała bez pracy z przyczyn politycznych w okresie od 15 kwietnia 1980 r. do 27 grudnia 1982 r.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. *o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych* (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 887): *przy ustalaniu prawa do emerytury i renty i obliczaniu ich wysokości uwzględnia się (...), następujące okresy: 1) składkowe, o których mowa w art. 6; Stosownie do art. 6 ust. 1 pkt 10 tej ustawy okresem składkowym jest okres świadczenia pracy po 1956 r. na rzecz organizacji politycznych i związków zawodowych, nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących do kwietnia 1989r., a zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 6a ustawy za okresy składkowe uważa się okresy niewykonywania pracy przed dniem 31 lipca 1990 r. na skutek represji politycznych.*

W swoim wniosku zainteresowany wskazał, że z uwagi na zorganizowanie strajku w zakładzie pracy została z nim rozwiązana umowa o pracę z dniem 15 kwietnia 1980 r. Wówczas nie był w stanie znaleźć pracy etatowej, wykonywał prace fizyczne oraz zlecone przez Instytut Telekomunikacji Politechniki Warszawskiej. Pracę w ramach zlecenia świadczył od 1 czerwca 1980 r. do momentu internowania, tj. 13 grudnia 1981 r. W ośrodku

internowania przebywał w okresie od 13 grudnia 1981 r. do 3 listopada 1982 r. Po zwolnieniu z internowania nawiązał stosunek pracy z Ośrodkiem Izotopów POLATOM w Otwocku – z dniem 28 grudnia 1982 r. Mając na uwadze postanowienia art. 6 ust. 2 pkt 6 „a” ustawy o emeryturach i rentach z FUS... należy podkreślić, że Organ nie jest w stanie potwierdzić okresu wykonywania pracy fizycznej oraz w ramach zlecenia przez stronę jako okresu składkowego, gdyż ww. przedział czasowy nie jest tożsamy z faktem pozostawania bez pracy z powodów represji politycznych. Należało wyłączyć również okres internowania Strony od 13 grudnia 1981 r. do 3 listopada 1982 r. gdyż w kompetencji Szefa Urzędu nie leży potwierdzenie okresu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8 oraz art. 6 ust. 2 pkt 8 w/w ustawy.

Zgodnie z zapisem art. 117 ust. 3 cytowanej ustawy okres osadzenia, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8, na mocy wyroku - potwierdza prezes sądu okręgowego, a w przypadku osadzenia bez wyroku - Prezes Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu. Jest to okres składkowy zaliczany przez organy emerytalno-rentowe, przy ustalaniu prawa do emerytury i renty i obliczaniu ich wysokości.

Wobec tak poczynionych ustaleń Szef UDSKiOR uznał, że strona pozostawała bez pracy z powodów represji politycznych w okresie od 15 kwietnia 1980 r. do 31 maja 1980 r. jak również po wyjściu z internowania, do czasu uzyskania zatrudnienia – tzn. od 4 listopada 1982 r. do 27 grudnia 1982 r.

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak w rozstrzygnięciu.

Pouczenie:

Strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może zwrócić się do Szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Po ponownym rozpatrzeniu sprawy przez Szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, strona może wnieść skargę do właściwego miejscowo wojewódzkiego sądu administracyjnego w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

W przypadku nieskorzystania z prawa złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona może wnieść skargę do właściwego miejscowo wojewódzkiego sądu administracyjnego w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Skargę w dwóch egzemplarzach należy skierować na adres:

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

za pośrednictwem

Szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych

ul. Wspólna 2/4

00-926 Warszawa

Wpis od skargi wynosi 100 złotych. Na wniosek strony złożony przed wszczęciem postępowania przed wojewódzkim sądem administracyjnym lub w toku tego postępowania może być jej przyznane prawo pomocy, które obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek o przyznanie prawa pomocy wolny jest od opłat sądowych.

Strona może w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Z dniem doręczenia Szefowi Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co skutkuje pozbawieniem możliwości wniesienia skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego.

Z up. SZEFIA URZĘDU
do Spraw Kombatantów
i Osób Represjonowanych

Łukasz Figurowski
Starszy Specjalista

